"ŠANINI DANI XXIX" - PREDGOVOR AUTORA

Biffe 'Dalmacija'. Zatišje nakon relativno burne večeri. Konobar Ante je pomalo mrzovoljno prao čaše i čistio caffe aparat. Za šankom više nije bilo ničeg. U sobi smo ostali samo Duke, njegova Bilja i ja.
Duke je 'slavio' rođendan.

- "Trideset i dva je divan broj, dva na petu potenciju. Djeljiv je sa 2,4,8 i 16, tim prekrasnim binarnim brojevima. Piše se i kao jedan sa pet nula, prekrasno! Ali, nagodinu! Nagodinu ću obilježiti trećinu stoljeća svoga postojanja! Odvratno sam mator!"

- "Nisi Duke, Bilja je četrnaest godina mlađa od tebe, da si mator već bi davno nestala!"

Hm, Nataša je od mene mlađa dvanaest, znači li to da sam dvije godine stariji od Dukea? Nataša je i dvije godine mlađa od Bilje, to poravnava račun, izlazi da smo isto stari. Duke i MaDus, Nataša i Bilja, Bilja i Duke, Nataša i MaDus.

Nataša i MaDus.

Gornju rečenicu, pubertetlija poput mene bi ispisivao dok ruka mu ne utrne. Ali! Ovaj predgovor ukucavam direktno u Quill - tekst procesor, mogu je bez imalo napora ispisati bezbroj puta hladnim i igličastim slovima vjernog mi EPSON-a.
Dokaz moje starosti?
Ne! Predgovor 'Šaninih dana I' sam unosio na isti način!

Jedina razlika je u tome što sam onda bio opterećen time da neću uspjeti napisati dovoljno stihova, a sada sam opterećen jer znam da sam ih napisao dovoljno.

Jedina razlika je u tome što sam onda bio opterećen time da neću uspjeti pronaći pravu Šanu, a sada sam opterećen jer znam da sam ju pronašao.

Nataša i MaDus.
Nataša i MaDus.
Nataša i MaDus.
Nataša i MaDus.

ARHEOLOGIJA

Ogromna, golema kašika,
zemlju je grabila...
Vika
malih bića koju nitko ne čuje...
Sila
što kamen lomi...
Motori zuje,
gromade postaju atomi...

Mala sitna bića,
bube, mravi, crvići...
Ovo nije njihova priča,
oni niti smetaju niti koriste!
U ovoj priči
važne su iskopine!
Predmeti, pažljivo se čiste,
bager kašikom stoljeća skine!

Prvi nivo - trava i smeće,
zemlja sa površine,
crv koji se kreće
iako je prerezan!
Drugi nivo - iz dubine,
negdje duboko unutra.
Drugi nivo je san,
negdje prije jutra...

Kamion ostatke
prvog nivoa odvozi.
Kamion odvozi slatke
male bubice...
Živjele su u slozi
sa manama okoline,
danas imaju tužno lice,
danas su iskopane radi praznine...

Slatke i male,
su sve strpane,
su sve stale
u kamion za odvoz blata!
Šane
uvijek unište,
iz rezultata
okolinu tište!

Cijevi od vodovoda.
PTT kablovi.
Glista što hoda
na ruševini svoga vlasništva.
Snovi
što nastoje zemlju provariti.
MaDus je danas ništa,
MaDus i danas mora stariti...

Iskopine vlastitih zakopina!
Pas koji kost njuši!
Majka čija blizina
na WC tjera.
Kula koja se ruši
a nije ni sazidana!
Kopati po opisanome nije mi namjera!
Šana!

Šana iz vijeka prije nove ere!
Šana živa zakopana!
Šana grašak bere
negdje u fosilnim zapisima!
Hrana,
zbog izlaska, u stomak mora ući!
Hranu Šana nerado prima;
Ako isuviše izlazi - Šana će pući!

Veče i devet sati. Radilište.
Radnici gledaju 'politički magazin'!
Djeca im vrište
i žele čokoladu!
Mama i njen sin
pričaju o nečemu izlizanome!
Vrijeme guši nadu,
kazaljke optimizam lome!

Veče i devet sati. Nema. Nema.
Genge je dosadan poput Braslava!
To nije tema,
to je tumor!
To je glava
koju upala mozga muči!
To nije humor
već dosada što na nas se sruči!

Grad je nekada bio dinamičan!
Sada je prekopan!
Pomalo i meni čak stran,
nekako previše je tišine...
Dizalica. Na vrhu kran.
Zastava se vijorila...
Grad ispod površine...
Zastava - gadnu buku nam je stvorila!

Da li tri komada keramike
opravdavaju vađenje zemlje u tonama?!
Kako uvjeriti sve bolesnike
da rat ne čini pozitivan rezultat!
Stidiš se - Ti i tvoja mama,
rat vas drži u ravnoteži,
rat i pozicija pat...
Tuđmane Hercegovinu za Baranju veži...

Rat u pogledima,
Rmina izvolijeva, malo se duri...
Šale na svoj račun prima,
nema mašte da ih vrati!
Tramvaj juri,
odnosi Šanu.
Rezultati,
ne idu po planu.

Tri komada keramike,
a mjeseci su uloženi!
Matori čike
razgledaju nalazište...
Matori čika se pjeni,
viče na bagerista!
Šefovi u Zagrebu vrište!
Hercegovina - Hrvatska i čista...

Politika...
Umjetnost laganja!
Umjetnost stvaranja lika
u očima puka!
Umjetnost polaganja
kamenja za nove mostove!
Puku je od gladi muka,
politika mu ispire snove!

Kruh i meso sanjaju po danu,
po noći sanjaju 'Svoj na svome!'!
Po noći se miču u stranu
oni koji kopaju u zabranjenoj zoni!
Srbi se pretvaraju - u Rome!
Svi ostali - U Hrvate!
Podne, s crkve zvoni,
crkva uveličava rezultate...

Tuđman je skrenuo, sa teme.
Nije joj u oči mogao pogledati,
dodirnuo je za tjeme
lik važniji od kralja Tomislava!
Čak i glupi Tuđman ponekad shvati
vibracije
koje emitira Natašina glava!
Čak i glupi Tuđman ponekad pije!

Bankina,
tramvajske šine!
Bankina je bina,
govornica!
Bankina je svjedok blizine
Šane i MaDusa koji zamuckuje!
MaDusa koji ukočenog lica
govori ono što puk želi da čuje!

Podcjenjivanje je precjenjivanju istovjetno!
Šana je u muzeju, ispod stakla.
I podcjenjivanje i precjenjivanje je štetno
i vodi u razgovor koji staklo impregnira!
Nije se ni makla,
nije se osjećala nadahnuto...
Madus - glupost koja nema mira,
glupost - koja se danas osjeća ljuto...

Bager je radio,
zemlju vadio,
MaDusu se gadio
onakav žut!
Bager je pozitivno iznenadio
kada je kašiku slomio!
Bagerist - pravi trut,
u travu je prilegao i pio...

Jebe se njega za poduzeće,
njegovo je 'zagrabi pa istovari'!
Jebe se njega za smeće
koje pravi od živog, od trave!
Postoje mnoge stvari
koje uopće ne razumije!
Jebe se njega, iz svoje glave
slabo on izvući umije!

On izvlači iz rupe
u koju godinama kašiku gura!
Misli - kada mu se i skupe
odmah se rasplinu!
Ponekad - pijan tetura
i pjeva!
Ponekad ga vijesti brinu
i krčanje crijeva!

Mali glistuljak Goran
je začuđeno promatrao kamion...
Bio je oran
za ponovni pokušaj gutanja!
Neki slon
ga je pritom cipelom usmrtio!
Prekinuo goranova lutanja,
nije ga vidio, nije htio...

Goran se raspljeskao, počeo smrditi,
Goranu je život cipela prekinula!
Ne usuđujem se tvrditi,
ali mislim da za Goranom žali Žaklina...
Goran je volio kada fula...
Sve najljepše o ubijenim glistama!
Goran je bio - glista jedna fina,
mlado biće i pametna glava...

Smrtovnice,
uokvirene fotografije.
Lice
koje se slikalo radi vedrijih razloga,
osmijeh i odjeća koja krije
truninu prolaznosti.
Vjera u Boga?
Nek' grijehe mrtvacu prosti!

Smrtovnice,
radi njih tvoja mama kupuje 'Glas'.
Hice
je pištolj ispalio u zrak, uz buku!
Neka čudna barijera između nas,
nemam hrabrosti
dodirnuti ti ruku,
oprosti...

Smrtovnice,
neke ideje odbačene.
Skice
koje je upropastila izrada.
Stih ponekad krene
prerano iz glave!
Upravo sada,
ideje mi smrtovnicu prave...

Epopeja 'Šanini dani' - Bager lomi,
bager usitnjava, razdvaja!
Nekada davno, u 'Romi',
kao hipik, kupovao sam konjak!
Bio daleko od kraja,
bio sa Natašom!
Bio jak!
Uživao u tom!

Danas sam bagerist
koji iskopine izlaže.
Danas nisam čist,
u glavi se isprljalo!
Život laže,
želi se boljim prikazati!
Pamtim ono do čega mi je stalo!
Rima - pamćenje prati!

Rima.
Rima na motoru,
poput iz auspuha dima,
odlazi u nepoznato!
Stihovi u horu
mušica, ptica i leptirića!
Stihova cijelo jato
prisiljava Šanu da priča!

- "Zašto se bojiš tišine?!
   Tišina je ugodna uz osobu koja ti prija!
   Zašto te brine
   kada šutiš?!"
Trava - ponovo klija,
iz zemlje odbačene na odlagalište!
Bager... Crviću da li se ljutiš,
mravi,.. Stihovi uplašeno vrište!

Osjećaju se izloženi
dok smo pored fontane
kiša, ja i osmjesi njeni
čekali jedanaest sati.
Pored Šane
još je samo bara
i zla sreća koja me prati,
Vedran što baš ovdje tumara!

Prazan list papira,
danas ništa nisu iskopali.
Vrijedna ekipa što bira,
određeno traži i odvaja na stranu.
Ekipa koja se usiljeno šali,
jer iako su usiljeno godinama kopali,
nisu otkopali Šanu.
Šani se jednostavno, nisu dopali!

Šana ne voli one
koji ju smetaju u odrastanju,
Šana ne voli šablone
u koje vjeruju arheolozi!
Šana nije baba što u banju
odlazi radi bolesti i kila!
Šanu zgrozi
kad ostvari ono što nije zamislila!

Šana - riječ već izricana,
zakopana, otkopana, zakopana.
Riječ strana
onima koji me ne poznaju!
Junakinja 'Šaninih dana'
nije melodrami istovjetna.
Melodrame kratko traju,
Šana nije osoba sretna.

Sreća!
Mač iz doba Turaka!
Iskopine - puna vreća
koja opravdava rad!
Stihovi - nešto poput zraka;
neopipljivi, a osjetim kada fale!
Stihovi - odneseni u grad!
Iskopine - za Šanom žale!

Dvadeset i četiri sata
djele se na dvadeset i jedan plus dva plus jedan!
Šana mi u dlan gleda i gata,
Braslav dosađuje, smeta.
Nije pažnje vrijedan
u za Šanu, rezerviranom terminu!
'Početak ljeta!'
Tvoje riječi što me brinu...

- "Ovo ljeto mi je odvratno započelo!"
Bager mi zemlju na glavu istovara!
Sve se opet svelo
na priču ispraznu,
u kojoj se neka kolegica ogovara,
sve se svelo na moje propadanje,
na kaznu,
na sranje!

Nisam reći želio
da ti možeš me proći...
Nisam dobro odijelio
zamišljeno od izrečenog!
Pogledaj me u oči,
danas neću ispustiti pogled!
Kriva dužina, pogrešan slog,
loš stih, uništen red!

Red riječi je i slijed događaja!
Arheolozi rade prema naučnome!
Matematika oduzima i zbraja,
kemija život formulira!
Zakoni se lome
samo kod prometnih prekršaja!
Šablone - odrastanje rado bira!
Šablone - iz očaja radi kraja!

Žuti golf, MZ parkiran,
odlaziš uz zakašnjenje od devet minuta!
odlazim u san, stan
u kojem sam sam!
MZ luta,
do Šane - pokušava pronaći put,
tremljiv sam, ma znam,
ne govorite mi - na sebe sam ljut!

Susjedni stanari
su primijetili žestinu
zvuka koji kvari
tišinu noćnu!
Stanare brinu
česta prekopavanja.
Radnici, kada naveče raditi počnu,
sprečavaju obična spavanja!

Bager buči,
ali ponekad
zvuči
kao MZ u visokim obrtajima!
Zemlje pad
ponekad
uspavana Šana slabo prima,
Šana i grad!

Kuće se od temelja zidaju,
beton jamči zgradi visinu!
Bušilice beton skidaju,
da zavire
oni koji se brinu
da li je hidrant ispravan!
Šana - ta dva oka radnike smire...
Kontrola hidranta remeti san...

Iskopano! Iz razgovora...
Iskopano!
Analizirati se mora
jer nije iz ovoga stoljeća!
Nama je strano
poput želja...
Nama je strana i sreća
vlastitih roditelja!

Moja stara je samo jednom
čitala,
doživjela je slom
vjere u sinov talenat!
Puno je pitala,
nije znala protumačiti,
sjela mi sa za vrat,
počela tlačiti!

Tvoja stara - žalim
ne mogu ju zamisliti!
Zadovoljavam se malim,
nek' izgleda uobičajeno!
Tvoja stara štiti
utjecaj svoj na nastanak tvoj!
Tvoj život - to je njeno!
Njen odgoj, njen znoj!

Majstor je obrisao znoj
i otvorio bocu u hladu!
Rana na ruci i gnoj
zbog slabe higijene!
Majstor pri radu
čita erotiku!
Njemu su žene - sjene
koje cijeni po liku!

MaDus je obrisao znoj
zbog sna u kojem tebe auto oštećuje!
U mori toj
uživio se u vlastiti sudar!
Nije želio ni da čuje
za promjenu zanimanja!
Bagerist nije rudar,
jebeš veća primanja!

Rudari iskopavaju crno i sagorivo!
Bagerist kopa zbog nauke!
Nije moj nivo
Šanu prepustiti!
Nisu crne Šanine ruke!
To je zbog sjene
koja pokušava skriti
Šanine mjene!

Sjeća li se još netko 'Viteza MaDe'?
"Vrijeme, dosada, sumnja i strah."
Stihovi grade
na Sjenjaku građevine!
Stihovi su dah
pokvarenih zubi!
Mjesec se i danas brine
u sunce da se ne zaljubi!

Slabije sija po danu,
živi ustvari po noći!
Misli kada stanu
pomaže lirika i piva guc!
Natašine oči, dokaz moči
mjesečine,
koncert, STUC,
ubijanje tišine...

'Kralj' se krevelji, valja!
Podanici baš u tome uživaju!
'Kralj' do zadnjeg detalja
planira nastup pred publikom!
Fondacije se osnivaju
za pomoć mladim talentima!
Tema opterećena snom,
'Kralj' album snima!

San je staklo
kroz koje prolaziš.
Nije se pomaklo
poput vreće što lupa ti po leđima!
Šta pišeš, da li paziš
kad netko te izbaci na ulicu!
San što uživa u snima,
naočale na polusmrknutom licu.

Kosa u obliku repa,
hod pomalo prepoznatljiv,
sunce koje se šlepa
popodne - u šest sati!
Nisam kriv
što tvoj prolazak uništava arheologiju,
što ne mogu po scenariju pisati,
što blagajnice IPK-a mi se smiju!

Olovka ubrzava, papir se puni!
Olovka te želi stići!
Olovka se buni
što izlaziš iz vidnoga polja!
Zahvaljujući sići
skupih za još jedno pivo novac!
Inspiracija ili volja?
U slijedećoj strofi sam lovac!

Lovac na ucjene,
Divlji zapad!
Lovac na sjene
kojima si pločnik posipala!
Napad
sunca na šahtove!
Nisi stala,
samo si prošetala snove!

Snovi se u šetnju ne izvode na lancu,
snovi šetaju u trenutku treptaja!
Šinter bi mamu Francu
odveo bez pitanja!
Na krilima zmaja
Šana pločnik vatrom iz usta grije!
Suncu je dosta skitanja,
zalasku - mjesec se smije!

Sjeća li se još netko 'Arheologije'?
Mogao bih to pisati...
Šana! To moguće nije,
ponovo prolazi iz drugoga smjera!
Ponovo se vrati
da stvori stihove - sobom obasjane!
'Arheologija' - nije mi ni namjera!
Šana na sve strane!

Ako i treći put prođe, odustajem!
Izlazim bez najave!
Stajem,
olovka i ovako pomalo prekida...
Misli unutar glave
glavobolju na papir prenose!
Ova strofa se kida,
raspada, stihovi prose!

Stihovi prose; "Nemoj nas ispisati!
Nismo još dorasli Nataši!
Kasnije ćeš križati, brisati,
nas mesariti!
Zašto te Nataša plaši,
zašto u nas bježiš?
Uz Natašu, počeo si stariti!
Zbog nas se ježiš!

Nismo ti krivi, ti si krivac!
Nataša je pozitivna!
Ljubav - tebi je to negativac
koji nas nastoji prebrojati!
Mi smo samo stihovi - divna
je ona što nas rađa!
Pivo si plati i shvati
da ne pomaže ti sa nama svađa!"

Bagerist se ne svađa sa direktorima,
bagerist kopa i klopa!
Ne mogu još, čak ni u snima
zamisliti KRAJ u slijedećem dijelu!
Ova strofa je tropa
u onoj igri... kako se ono zove?
Ogledalo - pogled ka tijelu,
koje uvlači crninu u snove!

"Mama se začudila
kada sam ovo kupila...
Začuđena je bila
jer nije crnina..."
Mama je danas tupila
o nekoj majici koju nikada nisam obukao!
Mama je svoga sina
odgojila koliko sam joj dao!

"Mame su nam iste!"
I mi, jedno na drugo podsjećamo!
Obukao sam čarape čiste,
nosu čvrku opalio!
Tu i tamo
poneki kompleks iskoči!
Samo sam se šalio...
Trema. Trema, mora me proći!

Prekopavam po jučerašnjici!
Prekopavam po bliskome!
Pjesnici su bolesnici;
Odvratna, iz Miholjca - knjiga!
Tvoji stihovi - uživam u tome,
znam ih skoro i napamet!
Tvoji stihovi su i moja briga,
ali.. Sve u svemu, za pet!

Tko sam ja da pametujem!
Dobro šefe, razumijem!
Da šefe, čujem!
Da šefe, naftu ću usipati!
Da šefe, ujutro bager grijem!
Dobro šefe, pauza je pola sata!
Da šefe, neću prije mraka stati,
prekopati ću - iz inata!

Šanine dane - radi zanatlija
koji je davno rimu savladao!
Njemu pivo prija,
prija mu Šanu stihovima zasuti!
Snijeg - u tvoju kosu je padao,
iako - početak je ljeta!
Arheologija - predmeti kruti,
hrđa što čelik ometa!

Kako opravdavati nemoći,
kako opravdati iskopane gume,
štednjake, kako proći po noći
kroz površinu, kroz koru!
Kako otkriti koji stihovi glume,
a koji su život opravdali!
Kako u ovom poetskom moru
otkriti uljeze što na dno su pali!

Kako skrenuti sa teme!
Lako!
Sjeme
ponekad istrune u suši!
Jako
da sada te ugledam želim!
Ta želja - guši!
Crno - čini bijelim!

'Crno - čini bijelim!',
nije naopako!
Čini mi se smjelim
zahtijevati da ovo Genge shvati!
Pa to je barem lako;
Nataša - crno voli!
'Što pisac misli - želim znati!'
Lektira - to je u školi...

Naziv, glavni likovi,
'Arheologija' - teško se prepričava...
Radnja su snovi,
pisac - neki nepoznati!
Šana? "Boli me glava,
to je dosadno,
mogao je da skrati,
to je sve jadno!"

- "Jadna sam ja Šana, uz smotanca!
Poput pubertetlije se stidi!
Ona mama Franca
je mogla i nešto čvršće poroditi!
Da me voli to se vidi,
ali nikako..."
Ljubav - trebala bi mi goditi...
Ali! Volim te isuviše jako!

Bager je isuviše duboko zagrabio,
zakačio i otkinuo đavoljevu ruku!
Bagerist je zlorabio i slabio!
Zlorabio đavoljevu popustljivost!
Slabio zbog snova što u maštu odvuku!
Đavoljeva ruka je prstom upirala!
Otkinut jedan prst, gola kost...
Đavoljeva ruka je stihove srala!

Izvučena iz zemlje da mene ukori!
Neće to tako moći, neće...
Izvučena iz pakla u kojemu gori
ljubav i stvara žar!
Ovo veče
Nataša isuviše nedostaje...
Da li sam star ili je samo kvar?
MaDus na cesti staje, ostaje...

Ruka prenosi zahtjev nadglednika,
ne mogu se s time složiti!
Ruka šuti, ali ipak vika
snove razara tišinom!
Želim obično sniti!
Želim da ruka se Đavolu vrati!
Polje sa nagaznom minom!!!
Bager rat - smrću plati...

Upozorenje - ponižavajuće!
Nešto
ka Nataši vuče
i veoma
vješto
izbjegava
smrad doma
dok spava!

Vješto spavanje - iz 'kuharice';
sastojci, postupak!
Prvo - Vlastito lice
u jastuk zavući!
Drugo - zamisliti prometni znak,
ili bilo šta, što na Natašu ne asocira!
Treće - prije nego se Nataša na san sruči
promijeniti san iz čista mira!

Nataša je pljusak, led, grmljavina...
Nataša je prirodna...
Nataša je vrh klina
na kojem visim, koji štiti od pada!
Nataša - mlada i zgodna,
najvažnija
iskopina koja ne smije iz grada!
Donji Miholjac - i ovdje sunce sija!

Vrućina oko motokros staze.
Nataša? I ja se nadam...
Oči dobro paze
ali ju ne uspijevaju locirati!
Za sada vladam
raspoloženjem svojim!
Ne želim se sekirati,
razmišljati zašto postojim!

Duboke misli - duboko ukopane!
Zmaj na pisti
želi vatru pretvoriti u Šane,
u obrtaje na elisi!
Đavole - ostanimo čisti,
bez međusobnog nesnalaženja!
Đavole - kriv nisi
što smanjuje se i moja sjena!

To je samo položaj sunca,
to je podne!
Glumim Solunca,
dobrovoljca - nekada davno!
Curice zgodne
i dalje će se smiješiti!
Znam, nije to ono glavno,
Đavole šuti, pokušavam se tješiti...

Znaš ti i sam problem 'Arheologije'!
Znaš, ali ne želiš ga priznati!
Ono što je zakopano davno prije
ne treba izvlačiti, restaurirati!
Đavole skrati,
vidim ti zlobu na licu!
Đavole nemoj me sekirati,
ja sam preuzimam krivicu!

Truba automobila!
Isuviše jaka!
Sila
buke,
znaka
što u stvarnost vraća!
Stihovi što izlaze iz ruke
i Cola - ruka što plaća!

Bingula! Da ti se MaDus pohvali,
ove strofe ne pišem sa pivom!
Pivo mi uopće ne fali
jer Nataša je dovoljan poticaj!
Suočen sam sa divom
koji je i mene uspio poravnati!
Suočen sam sa riječi 'KRAJ',
konobar! Još jednu Colu naplati!

Vrućina led odnosi,
pretvara u vodu.
Zahvaljujući dugoj kosi
vrat mi se znoji!
Pješaci koji u hodu
ne vide ništa osim napornog koračanja!
Semafor na raskršću stoji,
zeleno, žuto, crveno - stvar vraćanja!

Želio bih se vratiti
u 'Odsjaj'!
Tamo sam lakše uspijevao pratiti
nit na koju strofe nižem!
To je bio raj
u poredbi sa ovim ubuduće!
Olovka - sve teže zapisati stižem!
Falsifikati - arheolozi se muče!

Stare stvari - otkupljujem!
Nakit, ormari, satovi!
Sat - stih zaglupljujem
jer ona satove ignorira!
Snovi! Krevet što plovi
ka vodopadu!
Nataša! Sirena uzbunu svira!
Suze! U padu! Cure mi niz bradu!

Jednoga dana je jedan mladić
zlatni prsten povjerio žar-ptici!
Dječja bajka je kič,
poput Rmine i biljara!
Pištolj pristaje ubici
i onome što voli iz nagona!
Žar-ptica - od mladića stvori cara!
Carica - Naravno ona, visoko iznad trona!

Šablona je od komadićaka
vazu složiti!
Ljepila moraju biti jaka
i brzo se osušiti!
U iskapanje se isplati uložiti
ako se pritom svakodnevica zakopa!
Mali glistuljak Genge će se ugušiti,
sahrana - atentat na popa!

Pop pjeva,
publika fićuka,
nebo sijeva
i grom!
Zimska luka
i curice na brodu!
Škaro u činu tom
tjera svoju modu!

Arheologija raskvašuje cipele,
cipele od antilopa!
Šana i nebo dijele
kapljice i bare!
Bager kopa
i nema snagu!
Priče - poznate i stare!
Gluposti pretežu vagu!

Jednoga dana sam zakopao
sve ono što visi mi nad glavom!
Jednoga dana sam bio zao
i odlučio ugušiti vulkan!
Jednoga dana sam s pravom
bio ljut na - u olovci uložak!
Jednoga dana je bio jedan dan
kad i ja bio sam lak!

Sa Selmom u gradu tumarao,
divio se djevojčicama...
Po trgu šarao
pogledom i osmjesima!
Slika je izašla iz rama,
ali nije spoznala treću dimenziju!
Ona - samo Nataša u snima!
U Dalmi mi se smiju i pivo piju!

"MaDuse, jebali te Šanini dani!
Ta Nataša ima velike...
Popij pivo, pa tko ti brani
da nastaviš!
Čemu crne slike,
čemu očaj!
Prestani da nas sve gnjaviš,
zaslužio si taj KRAJ!"

Kraj bagera je zastao starac
kojemu je alkohol izjeo uspomene!
Kraj bagera je protrčao parac
koji u kanalizaciji stanuje!
Kraj bagera su opstojale sjene
koje javna rasvjeta čini!
Kraj bagera MaDus ruje
po vlastitoj dubini!

Arheologija i izlaganje
onoga što davno je ukopano!
Kosti čije stanje
starost opravdava!
Duhovna hrano
teško te je sažvakati!
Glava?
Mozak oči teško prati!

Misli - Natašine - neopisive.
Kiša - hladna - dosadna.
Misli - Madusove - žive.
Riječi - Natašine - utegnute.
Cesta - mokra - gadna.
Riječi - Madusove - neizgovorene.
Oblaci - uporni - ljute.
Noć - mrak - sjene.

Sjene, uporne sjene onoga
koji je nekada imao i odsjaj!
Sjene iz života Boga
što Natašu je oblikovao!
Kapija, pas, samo ti laj,
barem imamo o čemu razgovarati!
MaDus je po inspiraciji rovao,
bojao se usta otvarati, zatvarati!

Ogromni meteori!
Po Osijeku padaju!
Osijek se hrabro bori
ali meteori ga poravnavaju!
Ljudi stradaju!
Osijek je poravnat!
Ruševine dugo i nemoćno spavaju!
Arheologija ili rat?

Dugo i nemoćno spavam,
jer san je opterećen vrućinom!
Dugo i nemoćno ponižavam
MaDusove ostatke ostataka!
Traganje za naftom i plinom
slučajno otkriva toplu vodu!
Bizovac - zarada laka!
Nedostatak Kopike dovodi ga u modu...

Glava dinosaurusa,
noga pterodaktila,
tava od gusa,
bubanj za veš-mašinu,..
Iskopina je dugo se krila
da bi odvažila...
Crne misli - izlaze na površinu!
Razmišljanja su pesimizam osnažila.

Donji Miholjac je otuđen,
pomalo načičkan 'Limex' reklamama!
Donji Miholjac je sluđen
blizinom mađarske granice!
Donji Miholjac je u dramama,
zahvaljujući mamama koje prkose!
Donji Miholjac je iznikao iz klice,
virusa, bakterija što zaraze nose!

Bolest se očituje
u otpadanju maltera,
u autima koji bruje
i asfalt razaraju!
Bolest na cestu tjera
motor koji ne želi juriti!
Bolesni gužvu stvaraju,
počinju nervozno žuriti!

"Ozdravljenje? Ne mogu vam prepisati,
ne ide na recept već se plaća!
Ruke češće morate prati
da ih stihovi ne nagrizu!
Bolest se uporno vraća, pojača...
Šanini dani su bolest kronična!
Nataša? Ne prilazite ni blizu!
Ona je prenošenju virusa vična!"

Virus leti zrakom
koji se prašine boji!
Bager je tragao za junakom
koji može u ovo stoljeće,
koji postoji!
Mora se za Šanu izboriti!
Mora još ovo veće...
Bager je i nemoguće mogao stvoriti!

Uvijek sam lakše zanemario
nego otkopavao!
Uvijek sam lakše stario
uz nevažne i prolazne!
Uvijek sam lakše spavao
i život u snu preokretao!
Uvijek sam izmišljao izgovore razne...
Prljavštinu kroz nevažne prao!

Ne želim se ispovjediti,
od toga nema koristi!
Ne želim se predati
mislima koje oblače crninu!
Avion rula po pisti,
da li će uspjeti zemlji se othrvati!
Avioni - u nebo kada se vinu
samo ih cilj na zemlju vrati!

Nataša me prizemljila,
a da nisam ni shvatio da slijećem!
Neka čudna sila se krila
u naizgled...
Vruć sam, isijavam, pečem
poput na MZ-u auspuha!
Kiša... Ne opet! Nije red...
Đavoljeva sekretarica je gluha!

Telefon zvoni... Zvoni...
Koja budala me budi?
Moja majka! Suze roni
od sreće - danas mi je rođendan!
Moja majka se trudi
da mi danas ugodi u svemu!
Više bi godio mi san
od torte što ima preslatku kremu!

"Sine, neka ti je sretan!
 Da se uozbiljiš u skladu
 sa godinama! Na današnji dan
 imaš dvadeset i osam!
 Prestar si da po gradu
 vijaš djevojčice!
 Dođi, poklon da ti dam
 i poljubim te u lice!"

Arheolog i bagerist
su lokali i plakali...
Jedan najobičniji list
je pao sa drveta!
Veče se danas šali
i odlazi u daljinu!
"Doći će smak svijeta!"
viče Franjo, obješen na binu!

Arheolog i bagerist
su lokali u problemima!
Melita je uzimala kist
da Miholjac naslika na lubanji!
U nečijim snima
Nataša je večerala!
Stomak - da mi je barem manji,
pivo - uzrok sala! Pivo - ne hvala!

Popiti ću colu i kavu,
pojesti ću nokte na prstima!
Bingula je u pravu
kada me želi od piva odviknuti!
Stolica škripi i klima,
arheolog se pijan ljulja!
Bagerist se ljuti,
arheolog je hulja!

"Otkopavam mu, otkopavam,
 a on samo prebire!
 Po blatu - on sam
 traži dokaze prijašnjih stoljeća!
 Traži uspomene koje vire
 iz gomile,
 iz smeća,
 puževi, puževi gmile!"

Nataša - pokisla!
Nataša - bager gasi!
Nataša - nema smisla
stih započinjati uvijek istom riječi!
Šana - i ovo veče mi spasi!
Šana - kod tetke na selu!
Šana - iskopine u vreći!
Šana - Đavo na djelu!

Đavole, nisi maštovit,
kiša je već viđena!
Đavole, pomalo sam i sit
tvoje vladavine!
Đavole, ti nisi ni sjena
sebe od ranije!
Bager - kada zine
kamion mu se smije!

Kamioni smatraju bagere nakazama,
bageri ih tovare!
Kamiondžija, novine, pivo i salama
čine komplet!
Nataša i bare - stihove stare
zapisujem u novoj garderobi!
MZ i let,
buđenje u uvijek istoj sobi!

Zadaćnice
na temu "Što si sanjao?"
Sanjao sam lice
Nataše u svim varijacijama!
Čitav razred je proganjao
strah od loše napisanog!
Nataša - i svjetlo i tama!
Nataša - i Đavo i Bog!

Tama zbog treme i nemoći
onoga što Šanu je konačno pronašao!
Bager ovdje mora proći
i otkopati slojeve straha!
Bager je pokušao i stao,
nije uspio strah podignuti!
Bager je u još dva - tri maha
odbio podići teret kruti!

Arheolog je naricao!
Spominjao neke svoje probleme!
Bager je stao i ukopao
sve što arheolog promijeniti želi!
Dosadne teme
koristim kada bih trebao da letim!
Nataša, MaDus i strah su sjeli
i ... Ne mogu da se sjetim!

Pričali su... Nije za prepričavanje!
Pričali su... Strah je bio nadmoćan!
Tek kada si otišla na spavanje
nadirale su mi riječi!
Kompletan plan
je tišina raskopala!
Uspjela je da razgovor spriječi,
iskopavanja su stala!

Spas za bube, mrave i travu...
Spas za općinske fondove...
Spas za Gengea i kavu
koju nam ne želi skuhati!
Đavo je materijalizirao snove,
arheolog je prestao maštati!
Bager se u garažu vrati!
Bagerist se počeo opraštati!

Šana je pronađena - penzija!
Arheologija je dio prošlosti!
Tražiti ne prija
onome tko više nema što naći!
Hvala curicama što bile su gosti
u onim, davnim stihovima!
Nataša - osjećaj puno jači
od dosadnih rima! Sve kraj ima...

Kiša je rupe u tlu poravnala!
Naslovne table su zahrđale!
Kiša je i zadnje ostatke prala
nekih bivših i zapuštenih iskopina!
Matoriji ljudi se mlađima hvale
da se sjećaju 'Dana velikog otkrića'!
Park, Nataša i blagi zadah vina...
Park, Šana i zauvijek završena priča...

EPOPEJA "ŠANINI DANI" - 'ŠANINI DANI XXIX' – ARHEOLOGIJA - KRAJ